

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/37/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6723010546
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľupták, PhD., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6723010546.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA a sudcov JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. B., stíhaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1, písm. f) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.06.2024 konajúc o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/102/2023 zo dňa 07.02.2024, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/102/2023 zo dňa 07.02.2024 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1, písm. f) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že aj napriek tomu, že dňa 03.03.2023 vlastnoručne podpísal doručenkou súdneho doručovateľa Okresného súdu vo Zvolene a osobne prevzal výzvu Okresného súdu vo Zvolene na nastúpenie ústavného ochranného liečenia, ktoré mu bolo uložené rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 3T/174/2021 zo dňa 26.01.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 4To/21/2022 zo dňa 24.03.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 24.03.2022, ktorým bol odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok nepodmienečne v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a súd uložil obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou na ktoré mal nastúpiť do Psychiatrickej nemocnice Prof. Matulaya, ul. ČSA 234/1369 v Kremnici v dopoludňajších hodinách dňa 08.03.2023, túto výzvu nerešpektoval a na ústavné ochranné liečenie v uvedenom termíne nenastúpil až do dňa 04.04.2023, kedy bol do výkonu trestu odňatia slobody dodaný príslušníkmi PZ, na základe príkazu sudcu Okresného súdu Zvolen a v súčasnej dobe je umiestnený v ÚVTOS Dubnica nad Váhom.

Za toto konanie ho okresný súd odsúdil podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. a s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil najmä tým, že okolnosti, ktorými sa bránil obžalovaný, že sa nemal ako dostaviť na výkon liečenia pre absenciu finančných prostriedkov súd nepovažoval za relevantné, nakoľko obžalovanému nič nebránilo obrátiť sa osobne alebo prostredníctvom Mestského úradu Hriňová, resp. príslušníkov OO PZ Hriňová so žiadosťou o spoluprácu pri realizácii výkonu ochranného liečenia. Pokiaľ by bol obžalovaný takéto možnosti vyčerpal, bol by súd hodnotil jeho postoj ako snahu podrobiť sa výkonu ochranného liečenia a konštatoval by neexistenciu úmyselného konania obžalovaného. Obžalovaný však tak neurobil, resp. neurobil žiadne úkony smerujúce k výkonu ochranného liečenia, pričom si bol vedomý, že marí účel ochranného liečenia resp. výkon takýchto

rozhodnutí podstatne sťažuje a preto je trestne zodpovedný, aj keď medzičasom už ochranné liečenie vykonal.

Predmetný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, nakoľko ho v zákonnej lehote napadol obžalovaný, ktorý priamo do zápisnice o vyhlásení rozsudku zahlásil odvolanie.

Vo svojom odvolaní konštatoval, že už keď bol vyzvaný na nastúpenie ochranného liečenia do nemocnice v Kremnici, informoval políciu, že je bezdomovec a že je bez akéhokoľvek príjmu, a preto nemôže nastúpiť na ústavnú liečbu, nakoľko nemá prostriedky na dopravu z Hriňovej do Kremnice, pričom ho nikto nebol ochotný zaviesť. Vzhľadom na vzdialenosť z Hriňovej do Kremnice nie je možné požadovať od odsúdeného, aby sa na liečbu dostavil pešo. Mal záujem podriadiť sa rozhodnutiu súdu a nemal záujem sa mu vyhýbať.

Na základe podaného odvolania nariadil krajský súd vo veci termín verejného zasadnutia, na ktorý sa riadne a včas dostavil obhajca, ako aj krajský prokurátor, avšak obžalovaný sa bez ospravedlnenia nedostavil napriek tomu, že v dostatočnej lehote prevzal predvolanie na verejné zasadnutie. Vzhľadom k tomu, že bol v predvolaní upovedomený o možnosti konať bez jeho prítomnosti a nejednalo sa o žiadny dôvod, pre ktorý by nemohlo byť konané v jeho neprítomnosti, krajský súd rozhodol uznesením o konaní v neprítomnosti obžalovaného.

Krajský prokurátor v konečnom návrhu pred krajským súdom uviedol, že rozsudok okresného súdu považuje v celom rozsahu za zákonný a preto navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajca obžalovaného trval na písomných dôvodoch podaného odvolania a nesúhlasil s rozsudkom, najmä v časti, kde je tvrdené, že obžalovaný mal požiadať orgány samosprávy o zabezpečenie odvozu na liečenie, pričom okresný súd nesprávne tvrdil, že tak neurobil. Preto navrhol odvolaniu vyhovieť a obžalovaného oslobodiť spod obžaloby.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom, ako aj dôkazy prípustné podľa § 119 ods. 5 a 6 podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Krajský súd mal za to, že so všetkými týmito zásadami sa okresný súd pri rozhodovaní o vine dôsledne riadil a v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por. svoje rozhodnutie riadne odôvodnil, pričom v ňom uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel trestného činu získal trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatela alebo to nebude na ujmu náhrady škody, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri inom treste aj niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, pokiaľ mu takýto trest za splnenia podmienok podľa odseku 6 neuloží ako samostatný.

Z predloženého spisového materiálu krajský súd konštatuje, že bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný A. B. sa trestnej činnosti dopustil a preto sa krajský súd stotožnil s rozhodnutím okresného súdu ohľadne dokazovania viny. Krajský súd konštatuje, že z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že dňa 03.03.2023 A. B. prevzal výzvu na nástup na ústavné ochranné liečenie, pričom do výkonu liečenia bol dodaný až 04.04.2023. To znamená, že nenastúpil na výkon ústavného ochranného liečenia dobrovoľne, ale až dodaním, preto je zrejmé, že nenastúpil na výkon liečenia dobrovoľne.

Zároveň krajský súd preskúmal aj uložený trest zo strany okresného súdu, pričom je zrejmé, že tento postupoval v zmysle ustanovenia § 34 Tr. zák., keď nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., teda odsúdenie v minulosti, kde pri prevahe príťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. ukladal trest v rámci zvýšenej trestnej sadzby vo výmere 8 mesiacov až 2 roky, a to na dolnej hranici trestnej sadzby vo výške 8 mesiacov. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný bol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu, správne zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Argumentácia obžalovaného o nenastúpení do výkonu ochranného liečenia je vzhľadom na jeho opakované odsúdenie, ako aj na jeho tresty irelevantná, vzhľadom k tomu, že si musel byť vedomý, čo v jeho prípade znamená nenastúpenie na základe výzvy, ktorá mu bola riadne a včas doručená. Zároveň aj argumentácia, že od 03.03.2024 do 04.04.2024 sa nemal ako dostaviť, je konfabuláciou dôvodov z jeho strany.

Z uvedených dôvodov preto Krajský súd v Banskej Bystrici odvolanie obžalovaného ako nedôvodné v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.